

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 2023, sp. zn. 33 Cdo 347/2023, ECLI:CZ:NS:2023:33.CDO.347.2023.1

Číslo: 36/2025

Právní věta:

Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací je povinen (oprávněn) pro účely vyúčtování poskytnuté služby uchovávat a zpracovávat údaje o příchozích hovorech (§ 90 zákona č. 127/2005 Sb.).

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 27.09.2023

Spisová značka: 33 Cdo 347/2023

Číslo rozhodnutí: 36

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Ochrana osobních údajů, Telekomunikace

Předpisy: čl. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679

čl. 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES

§ 129 odst. 3 zákona č. 127/2005 Sb.

§ 64 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb.

§ 64 odst. 2 zákona č. 127/2005 Sb.

§ 64 odst. 7 zákona č. 127/2005 Sb.

§ 90 zákona č. 127/2005 Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud zamítl dovolání žalobkyně.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Okresní soud v Bruntále rozsudkem ze dne 27. 1. 2022, č. j. 16 C 57/2021-53, zamítl žalobu, jíž se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro severomoravskou oblast, ze dne 6. 5. 2019, č. j. ČTÚ-7 193/2019-638/VII. Vyř.-MaK, a rozhodnutí předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 22. 12. 2020, č. j. ČTÚ-49 224/2019-603, a žalobkyni uložil zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení 6 534 Kč. Ve správním řízení ovládaném projednací zásadou (zde spor s uživatelem veřejně dostupné služby

elektronických komunikací o úhradu ceny za poskytnutou službu) – argumentuje soud prvního stupně – je žalobkyně (podnikatelka), kterou tíží břemeno důkazní, povinna tvrdit a prokázat, že poskytla službu v rozsahu odpovídajícím ceně, kterou vyúčtovala a která byla platná v době poskytnutí služby (§ 141 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 64 odst. 1, § 90 odst. 3 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů /zákon o elektronických komunikacích/, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon č. 127/2005 Sb.“). Výpis odchozích volání není s to prokázat propojení a uskutečnění odchozích telefonických hovorů. I když ze zákona č. 127/2005 Sb. nevyplývá povinnost pro vyúčtování služeb elektronických komunikací uchovávat výpisy příchozích hovorů, které jsou však potřebné pro vyúčtování poskytnutých služeb, je podnikatel povinen (a „pro ochranu svých práv“ i oprávněn) uchovávat po dobu vymezenou v § 90 odst. 3 zákona č. 127/2005 Sb., tedy „po celou dobu řízení o námitce proti vyřízení reklamace podané účastníkem nebo uživatelem“, provozní údaje podle § 90 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., tj. „jakékoliv údaje zpracováváné pro potřeby přenosu zprávy v sítí elektronických komunikací nebo pro její vyúčtování“.

2. Rozsudkem ze dne 9. 9. 2022, č. j. 71 Co 109/2022-111, Krajský soud v Ostravě potvrdil rozhodnutí soudu prvního stupně a žalovanému přiznal na náhradě nákladů odvolacího řízení 6 654 Kč. Odvolací soud se ztotožnil s tím, že je na žalobkyni, kterou tíží důkazní břemeno, aby v případě reklamace prokázala, že se ve dnech 15. 1. 2019 a 16. 1. 2019 uskutečnily hovory (§ 64 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb.). To, že došlo k propojení mobilních čísel volajícího a volaného a po jakou dobu trvalo, prokazuje – mimo jiné – výpis příchozích hovorů, který je pro vyúčtování služeb provozním údajem (§ 90 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb.). Okolnost, že – až na výjimky – nejsou příchozí volání účtována, na tom nic nemění. Žalobkyně je tedy povinna i oprávněna údaje o příchozích hovorech po dobu stanovenou v § 90 odst. 3 a 4 zákona č. 127/2005 Sb. uchovávat (zpracovávat), aniž by tím porušila nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 z 27. 4. 2016, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES („obecné nařízení o ochraně osobních údajů“), a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. 7. 2002, o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací („směrnice o soukromí a elektronických komunikacích“).

II.

Dovolání a vyjádření k němu

3. V dovolání, kterým napadla rozhodnutí odvolacího soudu, žalobkyně otázkou, zda podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací, je povinen (oprávněn) uchovávat po stanovenou dobu údaje o příchozích hovorech, „které nejsou předmětem vyúčtování“, označila za v rozhodování dovolacího soudu dosud nevyřešenou. Podle dovolatelky údaje o neúčtovaných – příchozích hovorech nejsou provozními údaji, na které se vztahuje povinnost uchovávání podle § 90 odst. 3 zákona č. 127/2005 Sb. Oprávnění zpracovávat provozní údaje nezbytné pro vyúčtování ceny za službu podle § 90 odst. 4 zákona č. 127/2005 Sb. se vztahuje pouze na takové údaje, které jsou k provedení vyúčtování nezbytné. Takovými nejsou údaje o příchozích hovorech, které operátor uživateli neúčtuje (§ 64 odst. 2 zákona č. 127/2005 Sb.), nehledě na to, že mají povahu osobních údajů, na něž se vztahují speciální právní předpisy. Navrhla, aby dovolací soud zrušil rozhodnutí soudů obou stupňů a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

4. Žalovaný se s rozhodnutím odvolacího soudu ztotožnil a navrhl, aby dovolací soud dovolání zamítl.

III.

Přípustnost dovolání

5. Dovolání je podle § 237 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), přípustné, protože napadené rozhodnutí, kterým se odvolací řízení končí, závisí na vyřešení otázky, zda podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací je povinen (oprávněn) pro účely vyúčtování poskytnuté služby uchovávat a zpracovávat údaje o příchozích hovorech (§ 90 zákona č. 127/2005 Sb.), která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena.

6. Nesprávným právním posouzením je omyl soudu při aplikaci práva na zjištěný skutkový stav. O mylnou aplikaci se jedná nejen tehdy, jestliže soud použil jiný právní předpis, než který měl správně použít, nebo aplikoval sice správný právní předpis, ale nesprávně jej vyložil, popř. jestliže ze skutkových zjištění vyvodil nesprávné právní závěry, ale i tehdy, je-li jeho právní posouzení neúplné (při formulaci právních závěrů nezohlednil všechny relevantní skutečnosti, které po zhodnocení důkazů měl k dispozici).

IV. Důvodnost dovolání

7. Podle § 64 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb. je účastník, který je koncovým uživatelem, popřípadě uživatel veřejně dostupné služby elektronických komunikací, povinen uhradit za poskytnutou službu cenu ve výši platné v době poskytnutí této služby.

8. Podle § 64 odst. 2 zákona č. 127/2005 Sb. je podnikatel poskytující službu přístupu k internetu nebo interpersonální komunikační službu založenou na číslech, povinen v elektronické podobě poskytovat bezplatně podle výběru účastníka, který je koncovým uživatelem, popřípadě uživatele, vyúčtování ceny za poskytnuté služby podle druhu služby, nebo souhrnné vyúčtování ceny za poskytnuté služby jednou položkou. Vyúčtování ceny za poskytnuté služby podle druhu služby obsahuje rovněž informace o základních podmínkách poskytované služby, které stanoví prováděcí právní předpis podle odstavce 13. Vyúčtování ceny neobsahuje položky za volání nebo jiné služby elektronických komunikací, které účastník, který je koncový uživatel, popřípadě uživatel, neplatí, včetně volání na čísla pro přístup ke službám na účet volaného a rozpis využívání služby přístupu k internetu a využívání hlasové služby, které jsou zpoplatněny formou paušálního poplatku za určité časové období. U předplacených karet se vyúčtování ceny neposkytuje.

9. Podle § 64 odst. 7 zákona č. 127/2005 Sb. má účastník, který je koncovým uživatelem, popřípadě uživatel právo uplatnit reklamaci na vyúčtování ceny nebo na poskytovanou veřejně dostupnou službu elektronických komunikací.

10. Podle § 90 zákona č. 127/2005 Sb. se provozními údaji rozumí jakékoli údaje zpracovávané pro potřeby přenosu zprávy sítí elektronických komunikací nebo pro její účtování (odstavec 1). Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací, který zpracovává a ukládá provozní údaje, včetně příslušných lokalizačních údajů, vztahujících se k uživateli nebo účastníku, je musí smazat nebo učinit anonymními, jakmile již nejsou potřebné pro přenos zprávy, s výjimkou případů uvedených v ustanoveních odstavců 3 až 6. Povinnost právnické nebo fyzické osoby zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací zachovávat provozní a lokalizační údaje podle § 97 zůstává nedotčena (odstavec 2). Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací je povinen uchovávat provozní údaje služby poskytnuté účastníkovi nebo uživateli do doby rozhodnutí sporu podle § 129 odst. 3 nebo do konce doby, během níž může být vyúčtování ceny nebo poskytnutí služby elektronických komunikací právně napadeno nebo úhrada vymáhána (odstavec 3). Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací může zpracovávat provozní údaje nezbytné pro vyúčtování ceny za službu poskytnutou

účastníkovi nebo uživateli za přístup pouze do konce doby, během níž může být úhrada vymáhána (odstavec 4).

11. Podle § 129 odst. 3 zákona č. 127/2005 Sb. nevyhoví-li podnikatel poskytující veřejně dostupné služby elektronických komunikací reklamaci podané podle § 64 odst. 7 až 9, je účastník, popřípadě uživatel oprávněn podat u Úřadu návrh na zahájení řízení o námitce proti vyřízení reklamace bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 1 měsíce ode dne doručení vyřízení reklamace nebo marného uplynutí lhůty pro její vyřízení (§ 64 odst. 10), jinak právo uplatnit námitku zanikne. Podáním námítky není dotčena povinnost podle § 64 odst. 1, Úřad je však v odůvodněných případech oprávněn na žádost účastníka, popřípadě uživatele rozhodnout, že podáním námítky se splnění povinnosti podle § 64 odst. 1 odkládá až do nabytí právní moci rozhodnutí o námitce. Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

12. Článek 6 obecného nařízení o ochraně osobních údajů („Zákonnost zpracování“) stanoví:

1/ Zpracování je zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z těchto podmínek a pouze v odpovídajícím rozsahu:

- a) subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním svých osobních údajů pro jeden či více konkrétních účelů;
- b) zpracování je nezbytné pro splnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu údajů;
- c) zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje;
- d) zpracování je nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné fyzické osoby;
- e) zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce;
- f) zpracování je nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů, zejména pokud je subjektem údajů dítě.

První pododstavec písm. f) se netýká zpracování prováděného orgány veřejné moci při plnění jejich úkolů.

2/ Členské státy mohou zachovat nebo zavést konkrétnější ustanovení, aby přizpůsobily používání pravidel tohoto nařízení ohledně zpracování ke splnění odst. 1 písm. c) a e) tím, že přesněji určí konkrétní požadavky na zpracování a jiná opatření k zajištění zákonného a spravedlivého zpracování, a to i u jiných zvláštních situací, při nichž dochází ke zpracování, jak stanoví kapitola IX.

3/ Základ pro zpracování podle odst. 1 písm. c) a e) musí být stanoven:

- a) právem Unie nebo
- b) právem členského státu, které se na správce vztahuje.

Účel zpracování musí vycházet z tohoto právního základu, nebo pokud jde o zpracování uvedené v odst. 1 písm. e), musí být toto zpracování nutné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu či při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce. Tento právní základ může obsahovat konkrétní ustanovení pro přizpůsobení uplatňování pravidel tohoto nařízení, včetně obecných podmínek, kterými se řídí zákonnost zpracování správcem, typu osobních údajů, které mají být zpracovány, dotčených subjektů údajů, subjektů, kterým lze osobní údaje poskytnout, a účelu tohoto poskytování, účelového omezení, doby uložení a jednotlivých operací zpracování a postupů zpracování, jakož i dalších opatření k zajištění zákonného a spravedlivého zpracování, jako jsou opatření pro jiné zvláštní situace, při nichž dochází ke zpracování, než stanoví kapitola IX. Právo Unie nebo členského státu musí splňovat cíl veřejného zájmu a musí být přiměřené sledovanému legitimnímu cíli.

4/ Pokud zpracování pro jiný účel, než pro který byly osobní údaje shromážděny, není založeno na souhlasu subjektu údajů nebo na právu Unie či členského státu, který v demokratické společnosti představuje nutné a přiměřené opatření k zajištění cílů uvedených v čl. 23 odst. 1, zohlední správce v zájmu zjištění toho, zda je zpracování pro jiný účel slučitelné s účely, pro něž byly osobní údaje původně shromážděny, mimo jiné:

- a) jakoukoli vazbu mezi účely, kvůli nimž byly osobní údaje shromážděny, a účely zamýšleného dalšího zpracování;
- b) okolnosti, za nichž byly osobní údaje shromážděny, zejména pokud jde o vztah mezi subjekty údajů a správcem;
- c) povahu osobních údajů, zejména zda jsou zpracovávány zvláštní kategorie osobních údajů podle článku 9 nebo osobní údaje týkající se rozsudků v trestních věcech a trestných činů podle článku 10;
- d) možné důsledky zamýšleného dalšího zpracování pro subjekty údajů;
- e) existenci vhodných záruk, mezi něž může patřit šifrování nebo pseudonymizace.

Článek 6 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích („Provozní údaje“) stanoví:

1/ Provozní údaje vztahující se k účastníkům a uživatelům zpracovávané a uchovávané provozovatelem veřejné komunikační sítě nebo poskytovatelem veřejně dostupné služby elektronických komunikací, musí být vymazány nebo anonymizovány, jakmile již nejsou potřebné pro přenos sdělení, aniž by tímto byly dotčeny odstavce 2, 3 a 5 tohoto článku a čl. 15 odst. 1.

2/ Je možno zpracovávat provozní údaje nezbytné pro účely účtování a stanovení plateb za propojení. Takovéto zpracování je přípustné pouze do konce období, v němž lze právně napadnout účet či uplatňovat nárok na platbu.

3/ Pro potřeby marketingu služeb elektronických komunikací nebo pro poskytování služeb s přidanou hodnotou může poskytovatel veřejně dostupných služeb elektronických komunikací zpracovávat údaje uvedené v odstavci 1 pouze v nezbytném rozsahu a po dobu pro tyto služby nebo marketing nezbytnou, pokud k tomu dal svůj souhlas účastník nebo uživatel, jehož se údaje týkají. Účastníci či uživatelé musí mít možnost kdykoliv svůj souhlas se zpracováním provozních údajů vzít zpět.

4/ Poskytovatel služby musí informovat účastníka nebo uživatele o tom, jaké druhy provozních údajů a po jakou dobu budou zpracovávány pro účely uvedené v odstavci 2;

při zpracování prováděném pro účely uvedené v odstavci 3 musí být tato informace poskytnuta ještě před získáním souhlasu.

5/ Zpracování provozních údajů podle odstavců 1, 2, 3 a 4 musí být omezeno na osoby, které jednájí z pověření provozovatelů veřejných komunikačních sítí a poskytovatelů veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, a které se zabývají účtováním nebo řízením provozu, požadavky zákazníků, odhalováním podvodů, marketingem služeb elektronických komunikací nebo poskytováním služeb s přidanou hodnotou, a musí být omezeno na rozsah, který je nezbytný pro účely těchto činností.

6/ Odstavce 1, 2, 3 a 5 se použijí, aniž by tím byla dotčena možnost informovat příslušné subjekty o provozních údajích v souladu s použitelnými právními předpisy s cílem řešit spory týkající se zejména propojení či účtování.

13. Odvolací soud vyšel ze skutkového stavu, který soud prvního stupně převzal z řízení před správním orgánem.

14. Žalovaný reklamoval vyúčtování telefonních hovorů č. 4802642619 za účtovací období od 6. 1. 2019 do 5. 2. 2019. Výhrady měl k odchozímu volání uskutečněnému dne 16. 1. 2019 v 18:07:08 hodin po dobu 7200 sekund na jedno telefonní číslo a k odchozímu volání uskutečněnému dne 15. 1. 2019 ve 14:56:48 hodin po dobu 1578 sekund na jiné telefonní číslo. Český telekomunikační úřad, odbor pro severomoravskou oblast, rozhodnutím z 6. 5. 2019, č. j. ČTÚ-7 193/2019-638/VII. Vyř.-MaK, vyhověl námitce žalovaného proti vyřízení reklamace (úhradu za služby snížil o 141,61 Kč bez daně z přidané hodnoty). Předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhodnutím z 22. 12. 2020, č. j. ČTÚ-49 224/2019-603, rozklad žalobkyně zamítla a rozhodnutí potvrdila. Žalobkyně předložila jen výpis odchozího hovoru z 16. 1. 2019, výpis odchozího hovoru z 15. 1. 2019, stejně jako výpisy příchozích hovorů u obou uvedených telefonních čísel nedoložila. Skutečnost, že telefonní hovor se uskutečnil, tj. číslo volajícího bylo propojeno s číslem volaného, prokazuje výpis odchozích a příchozích volání.

15. Žalobkyně nezpochybnila, že ve sporu o vyúčtování služeb poskytnutých žalovanému má povinnost tvrdit a prokázat, že se hovory uskutečnily. K tomu ostatně již Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 27. 8. 2013, sp. zn. [21 Cdo 2058/2012](#), uvedl: „Každý z účastníků sporu uvedeného v ustanovení § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích (tj. sporu mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, který se týká povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě) musí v závislosti na hypotéze hmotněprávní normy, podle níž má být věc posouzena, tvrdit skutečnosti a označit důkazy, na základě kterých bude moci správní orgán (soud) rozhodnout v jeho prospěch (břemeno tvrzení a důkazní břemeno). Účastník, který neoznačil důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, nese případné nepříznivé následky v podobě takového rozhodnutí správního orgánu (soudu), které bude vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě ostatních provedených důkazů. Stejně následky stíhají i toho účastníka, který sice navrhl důkazy o pravdivosti svých tvrzení, avšak hodnocení provedených důkazů správním orgánem (soudem) vyznělo v závěr, že dokazování nepotvrdilo pravdivost skutkových tvrzení účastníka. Zákon zde vymezuje tzv. důkazní břemeno (§ 141 odst. 4 správního řádu, § 120 odst. 3 o. s. ř.) jako procesní odpovědnost účastníka za výsledek řízení, jestliže je určován výsledkem provedeného dokazování. Procesní smysl důkazního břemene vyniká především v takové důkazní situaci, kdy aktivní účastníci beze zbytku splní svou povinnost tvrzení i povinnost důkazní. Jeho pravým cílem je umožnit správnímu orgánu (soudu) vydat rozhodnutí i v těch případech, kdy určitá skutečnost, ve sporu rozhodná, nebyla (ve smyslu, že zpravidla ani být nemohla) dokázána, tedy v případech, kdy výsledky hodnocení důkazů neumožňují správnímu orgánu (soudu) přijmout ani závěr o pravdivosti této skutečnosti, ale ani závěr o tom, že by byla nepravdivá. I v těchto případech (tzv. důkazní nouzi) musí správní orgán (soud) rozhodnout v

neprospěch toho účastníka, v jehož zájmu bylo podle hmotného práva prokázat tvrzenou skutečnost. Z hmotněprávní úpravy obsažené v ustanovení § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích vyplývá, že osoba poskytující služby elektronických komunikací má ve sporu s účastníkem, popřípadě uživatelem veřejně dostupné služby elektronických komunikací o úhradu ceny za poskytnutou službu břemeno tvrzení, že účastníku (uživateli) poskytl veřejně dostupnou službu elektronických komunikací v rozsahu a kvalitě odpovídající ceně, kterou mu za službu vyúčtoval a která byla platná v době poskytnutí služby, a důkazní břemeno, pokud jde o prokázání tohoto tvrzení. Z takto vymezeného břemene tvrzení a důkazního břemene vyplývá, že osobě poskytující služby elektronických komunikací nestačí k úspěchu ve sporu s účastníkem, popřípadě uživatelem, o úhradu ceny za poskytnuté datové služby tvrdit a prokazovat, jaký byl jí naměřený objem dat přenesených v průběhu poskytování datových služeb účastníku (uživateli), nýbrž že tato osoba musí – má-li mít ve sporu úspěch – tvrdit a prokázat též to, co bylo obsahem poskytnuté datové služby (jaká data účastník, popřípadě uživatel prostřednictvím datové služby obdržel). Na základě skutečnosti, jaká data byla účastníku (uživateli) poskytnuta, lze ověřit nejen správnost vyúčtovaného objemu (množství) dat naměřeného osobou poskytující služby elektronických komunikací, ale i to, zda datová služba byla poskytnuta řádně (srov. např. § 94 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích)“. V poměrech projednávané věci Nejvyšší soud zdůraznil, že „[D]ůkazem k prokázání tvrzení žalobce o obsahu poskytnuté datové služby mohly být nejen záznamy o tzv. URL adresách (o adresách webových stránek navštívených účastníkem v době datového spojení), které žalobce mohl (aniž by tím – jak správně dovodil odvolací soud – porušoval ustanovení čl. 10 Listiny základních práv a svobod) zpracovávat jako provozní údaje nezbytné pro vyúčtování ceny za poskytnutou službu do konce doby, během níž mohlo být vyúčtování ceny právně napadeno nebo úhrada mohla být vymáhána (srov. § 90 odst. 1 a 3 zákona o elektronických komunikacích), ale i jiné důkazní prostředky, kterými bylo možné zjistit obsah datové služby poskytnuté účastníku a které jsou příkladmo uvedeny v ustanoveních § 51 odst. 1 správního řádu a § 125 větě první o. s. ř. Protože žalobce svou povinnost tvrdit, co bylo obsahem datové služby vyúčtované účastníku, v řízení před správním orgánem ani v řízení před soudy nesplnil (z hlediska následků nesplnění této povinnosti přitom není významné, že ji ani splnit objektivně nemohl, neboť své záznamy o obsahu poskytnuté datové služby smazal), a protože tak nemohl splnit ani důkazní povinnost odpovídající tomuto tvrzení, je závěr odvolacího soudu, podle něhož nelze uzavřít, že k přenosu vyúčtovaného objemu dat ve prospěch účastníka skutečně došlo, v souladu se zákonem“.

16. O povinnost operátora – právnické nebo fyzické osoby zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací – uchovávat provozní a lokalizační údaje pro potřeby státu, resp. orgánů vyjmenovaných v § 97 odst. 3 pod body a/ až e/ zákona č. 127/2005 Sb. (data retention), v projednávané věci nejde. Z toho důvodu je odkaz žalobkyně na plenární nálezy Ústavního soudu ze dne 22. 3. 2011, sp. zn. [Pl. ÚS 24/10](#), a ze dne 14. 5. 2019, sp. zn. [Pl. ÚS 45/17](#), týkající se ustanovení § 97 zákona č. 127/2005 Sb. bezcenný.

V. Závěr

17. Zpracování a uchování provozních údajů pro potřeby přenosu zprávy sítí elektronických komunikací a vyúčtování poskytnutých služeb včetně jejich likvidace (smazání) nebo anonymizace upravují ustanovení § 90 odst. 2, 3 a 4 zákona č. 127/2005 Sb. Zpracované údaje o odchozích a příchozích hovorech prokazující, že volané číslo bylo propojeno a po jakou dobu propojení trvalo, je podnikatel povinen (oprávněn) bez ohledu na to, zda byly hovory uskutečněny v síti jednoho operátora nebo mezi sítěmi různých operátorů, uchovat po dobu vymezenou v ustanoveních § 90 odst. 3 a 4 zákona č. 127/2005 Sb. (v dané věci do právní moci rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 9. 2022, č. j. 71 Co 109/2022-111). Z toho vyplývá, že provozními údaji zpracovávanými pro potřeby vyúčtování poskytnutých služeb ve smyslu § 90 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb. jsou i údaje o

příchozích hovorech.

18. S povinností (oprávněním) pro potřeby vyúčtování zpracovávat a uchovávat údaje o příchozích hovorech na volaná čísla jiných subjektů, než je reklamující, souvisí otázka, zda taková povinnost (výkon práva) není v rozporu s ochranou osobních údajů. Odvolací soud se – správně – ztotožnil se stanoviskem Úřadu pro ochranu osobních údajů z 31. 8. 2022. Údaj o příchozím hovoru je osobním údajem, „jehož prostřednictvím lze fyzickou osobu ... snadno identifikovat ... je téměř vždy možné propojit telefonní číslo s řadou dalších údajů o fyzické osobě“. Operátor (žalobkyně) je podle zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, oprávněn (po omezenou dobu) tyto osobní údaje v rozsahu, který je nezbytný pro poskytování služeb a pro potřeby účtování a plateb za spojení zpracovávat a uchovávat, i když se vztahují k jiné než reklamující osobě (srov. článek 6 odst. 1 písm. c/, f/ obecného nařízení o ochraně osobních údajů, článek 6 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích).

19. Protože otázku, pro niž bylo dovolání připuštěno, vyřešil odvolací soud správně, Nejvyšší soud dovolání žalobkyně zamítl (§ 243d písm. a/ o. s. ř.).